

едренски чехли ; а на другите роднини — кому ботуше, кому постале, кому чехли, кому липискански пошъ. А вие, свате, какво мислите да дадете ?“

Хаджи Генчо станалъ ; а дѣдо Либенъ сѣдналъ. „Ние ще да дадеме, захваналъ той, голѣми дарове : на свекървтъ ще да дадеме копринена риза ; на свекървата — копринена риза, съ червенъ кенаръ ; на по-старите братия, на кумата и на кумтъ — ленени ризи ; на зълвите и на етървите — ленени рѣкаве ; на дѣверете — копринени кърпи или ленени ризи ; на стари-сватовете, и на стари-свахите — памучни ризи или ленени рѣкаве ; на циганете-цигулярите — червени или сини сопотски пошове ; а на препорецтъ алена кърпа. И на провадѣжияте ще да дадеме по единъ пошъ. Колкото за премѣната на невѣстата, то ние ще да дадеме това : единѣсетъ ризи, като извадиме изъ тѣхъ она, въ която ще тя да иде подъ вѣнецъ,